

Sala 3

La pintura com a mitjà
La pintura como medio
Painting as a medium

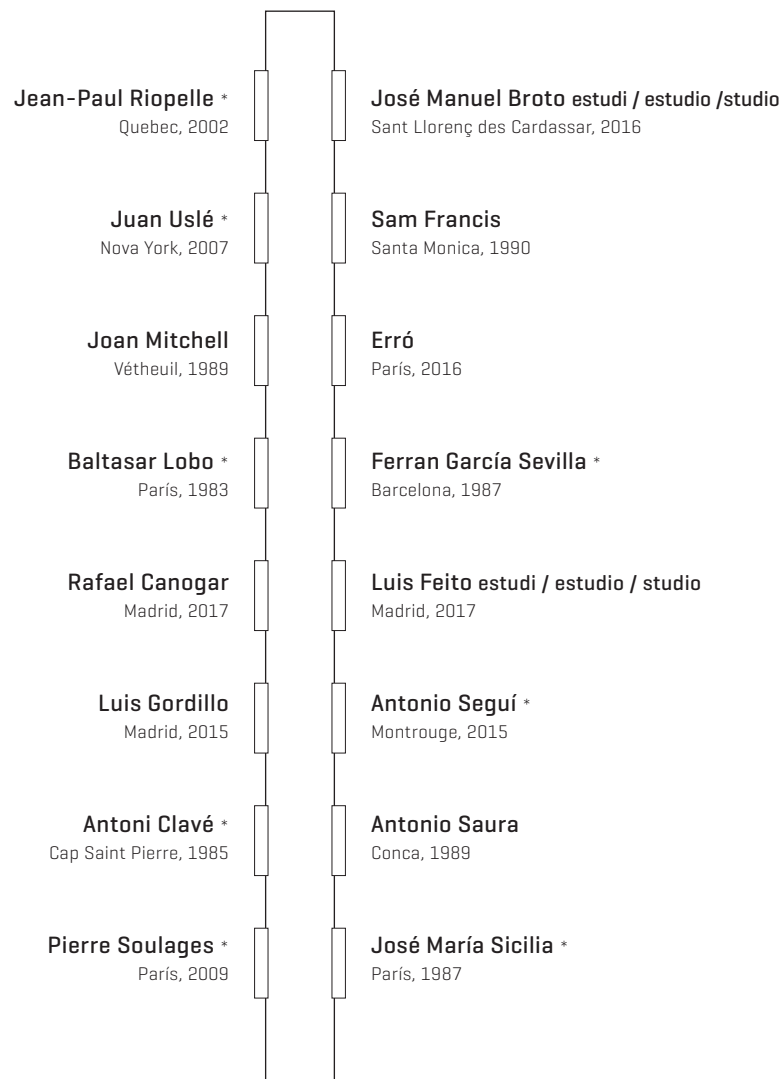
Jean Marie del Moral

Montoire-sur-le-Loir, 1952

Fotografia digital en color
Fotografía digital en color
Colour digital print

* Fotografia digital en blanc i negre
Fotografía digital en blanco y negro
Black and White digital print

Col·lecció particular
Colección particular
Private Collection

INFORMACIÓ

La pintura com a mitjà

Jean Marie del Moral ha centrat una gran part de la seva obra a recórrer, explorar i retratar estudis d'artistes, la majoria dels quals s'han dedicat a la pintura com a suport essencial de la seva creació. A partir de la trobada amb Joan Miró a la Barcelona de final dels anys 70, l'obsessió per la pintura és una constant al treball del fotògraf, que immortalitzà algunes generacions d'artistes que abasten un ampli espectre en el desenvolupament de la pintura internacional i espanyola del segle XX. Aquesta última, l'espanyola, sovint establerta en altres països per diferents motius, entre d'altres, i principalment, per l'exili republicà dels anys 30, com va ser el cas dels pares de Del Moral.

Jean Marie del Moral té un vincle especial amb la generació de creadors exiliats a França després de la Guerra Civil espanyola, com ara amb l'escultor català Apel·les Fenosa [Barcelona, 1899 - París, 1988], amb qui compartí amistat en plena maduresa i l'acompanyà durant els últims anys de vida, però també amb els artistes que va conèixer a través de Fenosa: Antoni Clavé [Barcelona, 1913 - Saint-Tropez, França, 2005], Baltasar Lobo [Cerecinos de Campos, Zamora, 1910 - París, 1993] o Hernando Viñes [París, 1904 - 1993].

Del Moral ha visitat i viscut els estudis i espais dels grans referents de l'informalisme, com Antoni Tàpies [Barcelona, 1923 - 2012] o Antonio Saura [Osca, 1930 - Conca, 1998], figures clau de l'abstracció pictòrica espanyola com Luis Feito [Madrid, 1929] i grans noms del pop art internacional com Roy Lichtenstein [Nova York, 1923 - 1997], a qui va retratar tota una sèrie *work in progress* al seu estudi de Nova York els anys 90, i també Erró

La pintura como medio

Jean Marie del Moral ha centrado gran parte de su obra en recorrer, explorar y retratar estudios de artistas, la mayoría de los cuales, se han dedicado a la pintura como soporte esencial de su creación. A partir de su encuentro con Joan Miró en la Barcelona de finales de los años 70, la obsesión por la pintura será una constante en el trabajo del fotógrafo llegando a inmortalizar varias generaciones de artistas que alcanzan un amplio espectro en el desarrollo de la pintura internacional y española del siglo XX. Esta última en numerosas ocasiones establecida en otros países por diferentes causas, entre ellas, y principalmente, por el exilio republicano en los años 30, como fue el caso de los padres de Del Moral.

Jean Marie del Moral tiene un vínculo especial con la generación de creadores exiliados en Francia después de la Guerra Civil española, como el escultor catalán Apel·les Fenosa [Barcelona, 1899 - París, 1988], con quien compartió amistad en su madurez y acompañó en sus últimos años de vida, así como con aquellos artistas a los que conoció a través de él: Antoni Clavé [Barcelona, 1913 - Saint-Tropez, Francia, 2005], Baltasar Lobo [Cerecinos de Campos, Zamora, 1910 - París, 1993] o Hernando Viñes [París, 1904 - 1993].

Del Moral ha visitado y vivido los estudios y espacios de los grandes referentes del informalismo como son Antoni Tàpies [Barcelona, 1923 - 2012] o Antonio Saura [Huesca, 1930 - Cuenca, 1998], figuras claves de la abstracción pictórica española como Luis Feito [Madrid, 1929], hasta grandes nombres del pop art internacional como Roy Lichtenstein [Nueva York, 1923- 1997], a quien pudo retratar en toda una serie *work in progress* en su estudio de Nueva York en los

Painting as a medium

Jean Marie del Moral has focussed much of his work on travelling, exploring and portraying the studios of artists, most of whom dedicated themselves to painting as an essential medium of their creation. After meeting Joan Miró in Barcelona at the end of the 1970s, his obsession with painting would become a constant theme in the photographer's work, and he would eventually immortalize several generations of artists who cover a broad spectrum of the development of 20th-century international and Spanish painting. Painters of the latter kind had very often settled in other countries for different reasons, including - principally - the exile of republicans in the 1930s, as in the case of Del Moral's own parents.

Jean Marie del Moral has a special connection to the generation of creators exiled in France after the Spanish Civil War, like the Catalan sculptor Apel·les Fenosa [Barcelona, 1899 - Paris, de 1988], with whom he was friends in the sculptor's later period, accompanying him in the final years of his life, as well as the artists he met through him: Antoni Clavé [Barcelona, 1913 - Saint-Tropez, France, 2005], Baltasar Lobo [Cerecinos de Campos, Zamora, 1910 - Paris, 1993] or Hernando Viñes [Paris, 1904 - 1993].

Del Moral has visited and experienced the studios and creative spaces of the great names of Informalism such as Antoni Tàpies [Barcelona, 1923 - 2012] or Antonio Saura [Huesca, 1930 - Cuenca, 1998], key figures of Spanish pictorial abstraction like Luis Feito [Madrid, 1929], and even big international pop art names like Roy Lichtenstein [New York, 1923- 1997], whom he was able to portray in an entire *work in progress* series in his New York studio in the '90s,

[Ólafsvík, Islàndia, 1932] o Luis Gordillo [Sevilla, 1934].

A la dècada dels vuitanta, en plena eclosió del renèixer de la pintura com a resposta a la producció anterior de caràcter *compromès* i en sintonia amb les tendències expressionistes europees, Del Moral centrà el seu interès en el grup de pintors, joves promeses, que representaren la plàstica espanyola per tot el món i impulsaren el mercat de l'art, en aquell moment molt debilitat.

Una generació que té com a primer referent Miquel Barceló [Felanitx, Mallorca, 1957], a qui Jean Marie del Moral ha acompanyat en viatges i projectes artístics i bibliogràfics per tot el món, juntament amb altres integrants com Miguel Ángel Campano [Madrid, 1948], Ferran García Sevilla [Palma, 1949], José María Sicilia [Madrid, 1954], José Manuel Broto [Zaragoza, 1949], Juan Uslé [Santander, 1954] o l'escultor Jaume Plensa [Barcelona, 1955]. Fruit d'aquestes noves amistats i confluències són els retrats, contactes o detalls d'estudi que evidencien processos de creació seguits durant anys i en diversos períodes.

En l'obra de Jean Marie del Moral el viatge és connatural a la seva vida i al seu treball, amb el qual salta fronteres i s'apropa a *ateliers* diversos que mostren altres poètiques allunyades del panorama espanyol, el resultat de les quals són els retrats d'artistes com James HD Brown [Los Angeles, 1951], Sam Francis [San Mateo, Califòrnia, 1923 - 1994], Robert Motherwell [Aberdeen, 1915 - Washington, 1991], Jean-Paul Riopelle [Mont-real, 1923 - Île-aux-Grues, Quebec, 2002] o Antonio Seguí [Córdoba, Argentina, 1934], entre molts altres.

años 90, a Erró [Ólafsvík, Islandia, 1932] o a Luis Gordillo [Sevilla, 1934].

En la dècada de los años ochenta, en plena eclosión del renacer de la pintura como respuesta a la producción de carácter *comprometido* anterior y en sintonía de las tendencias expresionistas europeas, Del Moral centró su interés en el grupo de pintores jóvenes promesas que representaron la plástica española alrededor del mundo y empujaron el, entonces, débil mercado del arte.

Una generación que tiene como primer referente a Miquel Barceló [Felanitx, Mallorca, 1957], a quien Jean Marie del Moral ha acompañado en viajes y proyectos artísticos i bibliográficos alrededor del mundo, junto a otros integrantes como Miguel Ángel Campano [Madrid, 1948], Ferran García Sevilla [Palma, 1949], José María Sicilia [Madrid, 1954], José Manuel Broto [Zaragoza, 1949], Juan Uslé [Santander, 1954] o el escultor Jaume Plensa [Barcelona, 1955]. Fruto de estas nuevas amistades y confluencias son los retratos, contactos o detalles de estudio que evidencian procesos de creación, seguidos durante años y en diversos períodos.

En la obra de Jean Marie del Moral el viaje es connatural a su vida y su trabajo, con el que salta fronteras acercándose a *ateliers* diversos que muestran otras poéticas alejadas del panorama español, fruto de las cuales son los retratos de artistas como los de James HD Brown [Los Angeles, 1951], Sam Francis [San Mateo, California, 1923 - 1994], Robert Motherwell [Aberdeen, 1915 - Washington, 1991], Jean-Paul Riopelle [Montreal, 1923 - Île-aux-Grues, Quebec, 2002] o Antonio Seguí [Córdoba, Argentina, 1934], entre muchos otros.

Erró [Ólafsvík, Iceland, 1932] or Luis Gordillo [Seville, 1934].

In the 'eighties, in the midst of the dawning of the renaissance of painting as a response to the previous *committed* production and in harmony with the European expressionist tendencies, Del Moral centred his interest on the group of promising young painters who represented the Spanish visual arts around the world and drove forward the then-feeble art market.

A generation whose leading light is Miquel Barceló [Felanitx, Mallorca, 1957], whom Jean Marie del Moral has accompanied on trips and artistic and bibliographical projects around the world, as well as others such as Miguel Ángel Campano [Madrid, 1948], Ferran García Sevilla [Palma, 1949], José María Sicilia [Madrid, 1954], José Manuel Broto [Zaragoza, 1949], Juan Uslé [Santander, 1954] or the sculptor Jaume Plensa [Barcelona, 1955]. The fruit of these new friendships and convergences are the portraits, contacts or studio details which reveal the creative process, followed for years and in diverse periods.

In Jean Marie del Moral's work travel is connatural to his life and work, jumping borders as he does to reach diverse *ateliers* that show other poetics far from the Spanish scene, the fruit of which are the portraits of artists such as James HD Brown [Los Angeles, 1951], Sam Francis [San Mateo, California, 1923 - 1994], Robert Motherwell [Aberdeen, 1915 - Washington, 1991], Jean-Paul Riopelle [Montreal, 1923 - Ile-aux-Grues, Quebec, 2002] or Antonio Seguí [Córdoba, Argentina, 1934], amongst many more.